

РЕШЕНИЕ

№ 1228

гр. Б., 08.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., LXV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на първи декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Анита Хр. Велева

при участието на секретаря РАЙНА Г. ЖЕКОВА
като разгледа докладваното от Анита Хр. Велева Административно наказателно дело № 20232120204231 по описа за 2023 година

Производството по делото е по реда на [чл. 59 и сл. от ЗАНН](#), образувано въз основа на жалба от "Т.П." ЕООД с ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление ***** чрез управителя Г.Р.П. против Електронен фиш за налагане на имуществена санкция (ЕФ) № *****, издаден от МРРБ, Агенция „Пътна инфраструктура“, с който за нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и на основание [чл. 187а, ал. 2, т. 3](#), вр.ал.3, във вр. с [чл. 179, ал. 3б ЗДвП](#) на жалбоподателя е наложена "Имуществена санкция" в размер на 2500 лева.

В жалбата се моли за отмяна на атакувания ЕФ, със съображения за неправилност на фактическите твърдения,залегнали в него относно липсата на цялостно плащане на дължимата пътна такса по чл.10,ал.1, т.2 ЗП, кореспондиращо с генералния извод за несъставомерност на нарушението по чл.102,ал.2 ЗДвП. В услуга на тази аргументация жалбоподателят ползва като доказателствена основа приложени 4 бр. платежни нареждания за превеждани суми по сметка на ТОЛ БГ,както следва в размер на 100 лв., 63 лв., 200 лв. и 20 лв.Изразява се и становище за допуснато съществено процесуално нарушение поради липса на дата на издаване на обжалвания ЕФ, което прави непроследим контрола за изтичане на давностните срокове по чл.34 ЗАНН.

В открито съдебно заседание за жалбоподателят се явява лично законният представител-управителя Г.П. и се представлява от адв. К., надлежно упълномощена. Процесуалният представител на жалбоподателя акцентира върху опороченост на административно-наказателната процедура,коя-то се изразява в неспазване на изискването жалбоподателят да бъде санкциониран чрез съставяне на АУАН и издаване на НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя подробни писмени бележки,в които доразвива становището в устната пледоария и допълва, че АНО е нарушил Регламент за изпълнение ЕС 2020/204 на Комисията от 28.11.2019 г., съобр. който АПИ е следвало да уведоми жалбоподателя за възникнала техническа неизправност във времеви диапазон от 14.35 ч. до 18.30 ч. на 16.02.2021 г., доколкото не е възможно за движение по определен маршрут за процесното ППС да не е заплатена пътна такса само за един самостоятелен сегмент.

Законният представител на жалбоподателя Г.П., допълва защитните доводи на

адв.К.,заявявайки,че ползването на пътната мрежа е предплатено и е невъзможно преустановяването на подаване на тол данни само за един пътен участък от преминаването.

Административнонаказващият орган се представлява от юрк.С. която настоява за потвърждаване на ЕФ като законосъобразен и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.В евентуалност, при отмяна на ЕФ, настоява размерът на претендираното адвокатско възнаграждение от жалбоподателя да бъде редуциран поради прекомерност. Представя и подробно писмено становище, в което излага аргументи за законосъобразност и допустимост на приложения в случая процесуален ред за санкциониране на деянието по чл.179,ал.3б ЗДвП чрез издаване на ЕФ предвид нормативното предписание на чл.167а,ал.2, т.3 ЗДвП, чл.189ж,ал.7, чл.1 ЗДвП, със съпътстващ систематичен анализ на разпоредбите на чл. 46,ал.1 ЗАНН и чл.39,ал.4 ЗАНН.

Съдът извърши преценка за процесуална допустимост на сезирания документ, като подаден в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по [чл. 189ж,ал.5 ЗДвП](#) (Решение №*****/31.08.2023 г, за отказ от анулиране на ЕФ е връчено на жалбоподателя на 21.09.2023 г., а жалбата е изпратена на 04.10.2023 г. чрез куриерска фирма „Спиди“ –л.15 от делото /от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна, като съдът, след преценка на доказателствата по делото и в съответствие със закона в контекста на контролно-решаващите си правомощия, намира за установено следното:

На 16.02.2021 г. в 18. 25 часа в Община Б., по път А-1 км. 357+949 с посока – намаляващ километър, техническо устройство с № 10032, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по [чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата](#), заснело ППС – В. „Р. Т“, с рег.№***** с технически допустима максимална маса 21000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6,в състав с ремарке,с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 50000, който се движел по платената пътна мрежа, като за него изцяло не била заплатена дължимата пътна такса по [чл. 10, ал. 1, т. 2 Закона за пътищата](#), тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна ТОЛ декларация за преминаването. За нарушението бил издаден ЕФ № *****, с който на ползвателя на автомобила – „Т.П.“ЕООД за нарушение по [чл. 102, ал. 2 ЗДвП](#) и на основание [чл. 187а, ал. 2, т. 3](#), вр. с ал.3, вр. [чл. 179, ал. 3б ЗДвП](#) била наложена "Имуществена санкция" в размер на 2500 лева.

Дружеството жалбоподател иницирирало процедура по чл.189ж,ал.2 ЗДвП и поискалос молба до председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" да бъде анулиран електронния фиш с поддържано основание по чл.189ж,ал.3, т.1 ЗДвП.

Постановено по молбата е Решение №*****/31.08.2023 г, за отказ от анулиране на ЕФ, в което са отразени фактически констатации и правни изводи, според които съобразно събраните доказателства в хода на извършена служебна проверка –Становище от отдел УИСИ в НТУ, се установило,че за ППС с рег.№***** не са изпълнени законовите изисквания за преминаване по републиканската пътна мрежа, свързани със заплащане на дължимата пътна такса по чл.10,ал.1, т.2 ЗП. В решението изводите са изградени на база проведено фактическо установяване, според което за преминаването през сегмент ***** няма получена тол декларация, а представените писмени доказателства не установяват плащане за конкретния сегмент, в рамките на който попада мястото на извършване на нарушението.

Видно от представеното в хода на съдебното следствие Становище от отдел „Управление на информационна система и инфраструктура“ НТУ, ведно с таблично изложение за движение на ППС,с отразяване на получени и платени тол декларации за процесното ППС, е отразено, че за датата и часа на нарушението не е получена тол декларация за сегмента на рамката, от която е отчетено нарушението. За датата и часа на нарушението няма получени валидни маршрутни карти за ППС. В приложената таблица с данни за движение на ППС се съдържат

данни по часове и номера на получените тол декларации за преминаването на 16.02.2021 г., като получените тол декларации за датата на нарушението се отнасят за различен времеви диапазон на преминаване от 04.54 ч. до 11.41 ч. на 16.02.2021 г., но отсъстват данни за получени и платени тол декларации за сегмент ***** , в 18.25 ч. на 16.02.2021 г.

Установената фактическа обстановка черпи своята легитимна основа при интерпретация на доказателствените източници в тяхната взаимовръзка и взаимообусловеност, включително и от писмените доказателства, изпратени с административно-наказателната преписка/ в т.ч. доказателствен запис за нарушението на 16.02.2021 г. в 18.25 ч., снимки от електронната система за събиране на пътни такси, които съгласно разпоредбата на [чл. 189е, ал. 8 от Закон за движение по пътищата](#), отразените в системата данни се считат за доказателства за мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, както и данни, свързани с движението по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, инкорпорирани /л.27 –л.28/, представеното Становище от отдел „Управление на информационна система и инфраструктура“ НТУ, ведно с таблично изложение на получените и платени тол декларации за датата на нарушението, в т.ч. представената със жалбата 4 бр. платежни нареждания за превеждани суми по сметка на ТОЛ БГ, както следва в размер на 100 лв., 63 лв., 200 лв. и 20 лв., които съдът кредитира изцяло. По делото не се събра доказателствен материал, който да оборва така възприетите фактически положения.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издадения електронен фиш относно законосъобразност и обоснованост, както и относно справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Обжалвания ЕФ е издаден от компетентен орган, тъй като разпоредбата на [чл. 10, ал. 10 от Закона за пътищата](#) /ЗП/, посочва, че Агенция "Пътна инфраструктура" осъществява правомощията на държавата във връзка със събирането на пътните такси и функциите на лице, събиращо пътни такси, както и по управлението на смесената система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, както и дейността по практическото прилагане, въвеждането, функционирането и контрола на системата за събиране на пътните такси. Определените в закона изисквания към ЕФ е да съдържа данни за **мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство**, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по [чл. 10, ал. 2 от ЗП](#), размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Атакуваният ЕФ е издаден по образец, утвърден от Управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура". Ясно е посочено мястото на нарушението път А-1 км. 357+949, с посока намаляващ километър и установяването му с устройство № 10032, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по [чл. 10, ал. 1 от ЗП](#), намиращо се на път А-1 км. 357+949, датата- 16.02.2021 г., точния час на извършване на нарушението- в 18.25 ч., регистрационния номер на пътното превозно средство, и ползвателя предвид приложената нормативна хипотеза на чл.187а, ал.3 ЗДвП, конкретизирани са нарушените разпоредби и останалите компоненти от реквизитното съдържание на ЕФ съгласно [чл. 189 ж, ал. 1 ЗДвП](#). Предмет на дискусивно изследване е въпросът за процесуалната законосъобразност на административната процедура за санкциониране на нарушителя за административно нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП посредством издаване на електронен фиш, предвид легално дефинирания ограничителен минимум зададен в параметрите на диспозицията на чл.189ж, ал.1, изр.1-во ЗДвП. Посочената разпоредба, предписва, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Според съда в разглеждания случай за нарушения по [чл. 179, ал. 3б от ЗДвП](#) не е приложима облекчената процедура по издаване на електронен

фиш, а е следвало да се спазва общата процедура по издаване на АУАН и НП, като този извод следва по арг. на чл.46, ал.3 Закона за нормативните актове.

В случая с правния регламент, вложен в разпоредбата на чл. 46, ал.2 ЗНА е указано, че когато нормативният акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта. Стриктно лимитирана от законодателя е и ограничителната нормативна техника на чл.46, ал.3 ЗНА, която изрично изключва възможността за преодоляване на нормативно неуредени хипотези и непълноти чрез тълкуване на закона по аналогия, т.е. с разширително използване на разпоредби относими към подобни случаи по отношение на наказателната, административната и дисциплинарната отговорност, каквато несъмнено е отговорността по чл.179,ал.3б ЗДвП. Касае се за разпоредба с кардинално значение в системата на определяне и обосноваване на административно-наказателната и наказателната отговорност, доколкото тя прокламира едно от ръководните начала, заложили във фундамента на всяко съвременно демократично общество - върховенството на закона, изискващо зачитане на неговия стеснителен смисъл и точно съдържание при определяне на правопораждащите основания за всяка отговорност с дисциплинарен и наказателен характер. В случая особено съществено е значението, което правораздаването има в утвърждаване точното прилагане на тази разпоредба, което подчертава средищната роля на съда при укрепване на принципите за конституционност на административното наказание като елемент от действияния механизъм за съдебна защита.

В нормата на [чл. 179, ал. 3б от ЗДвП](#) е предвидена санкция за собственик/ползвател на пътно превозно средство от категорията по [чл. 10б, ал. 3 от ЗП](#), за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по [чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП](#). Тази разпоредба се допълва от текста на чл. 187а, според който при установяване на нарушения по [чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП](#) в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, за допуснатото движение на ППС, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по [чл. 10, ал. 1 от ЗП](#), на него се налага имуществена санкция по т. 3 от същата алинея в размер на 2 500 лв, каквато санкция е наложена и в случая. Допълнително и относимата към конкретния случай разпоредба на чл.187а,ал. (3), изр.1-во ЗДвП гласи, че когато в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател, имуществената санкция по ал. 2 се налага на него.

В случая в подкрепа на извода за изначална опороченост на административно-наказателната процедура, дерогираща формалното ограничение на чл.189ж,ал.1 ЗДвП съдът извежда не само и единствено от ограничителната разпоредба на чл.46, ал.3 Закона за нормативните актове. В случая и с разпоредбата на [чл. 39, ал. 4 от ЗАНН](#), е изрично уредено, че за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, **когато това е предвидено в закон**, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава електронен фиш. Изцяло в този смисъл е и генерираната актуална съдебна практика на касационната инстанция, споделима от настоящия състав и обективирана в **Решение № 827 от 3.08.2023 г. на АдмС - Б. по к. а. н. д. № 773/2023 г. , в което се приема, че** по арг. на чл.39,ал.4 ЗАНН,за да бъде издаден електронен фиш за процесното нарушение на нормата на [чл. 179, ал. 3б от ЗДвП](#), това трябва да е предвидено в закон, а в нормата на [чл. 189ж, ал. 1, изр. първо от ЗДвП](#), е предвидена подобна възможност единствено за нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, ЗДвП.

В този контекст не може да се насърчи възприетото от АНО боравене със законови аналогии, произтичащи от препращащи регулации със същностно различна систематика /относно хипотезите на влизане в сила на ЕФ/ и включените в тях нормативни обобщения, а

именно с оглед нормата на [чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП](#), предвиждаща, че по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10. Това би означавало по тълкувателен път чрез конструкцията на аналогията да се изведе възможност за съставяне на електронен фиш, т.е. за адаптиране по произволното усмотрение на наказващия орган на процедурата за ангажиране на административнонаказателната отговорност, независимо от характера и вида на нарушението. Последното недопустимо би разширило конкретно формулираната нормотворческа воля, вложена в чл.189ж,ал.1, изр.1 ЗДвП. В случая тези аргументи са изцяло валидни и приложими и по отношение на разпоредбите на [чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП](#) и [чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП](#), доколкото в диспозициите им липсва изрична законова разпоредба предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по [чл. 179, ал. 3б от ЗДвП](#).

Съдът напълно споделя и становището в цит. касационно решение *Решение № 827 от 03.08.2023 г. на АдмС - Б. по к. а. н. д. № 773/2023 г.* по отношение на нормативното съдържание на разпоредбата на [чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП](#), /систематично разположена в нормения комплекс на ЗДвП преди чл.189ж,ал.1 ЗДвП/, в която също не е изрично предвидена възможността да се издаде електронен фиш за нарушение по [чл. 179, ал. 3б от ЗДвП](#). С посочената разпоредба се урежда изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в, като в информационната система могат да се съхраняват и съставени, но невръчени покани за съставяне на актове за установяване на административни нарушения, актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в, ако същите отговарят на изискванията за електронен документ и са подписани с квалифициран електронен подпис.

Ето защо извършеният сравнителен и граматически анализ на посочените разпоредби на ЗДвП, не обосновава наличие на изрична законова разпоредба предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по [чл. 179, ал. 3б от ЗДвП](#), което на свой ред активира изискването на чл.46,ал.3 ЗНА и чл.39, ал.4 ЗАНН за стеснително тълкуване на относимите към административната отговорност норми, каквато в случая е разпоредбата на чл.189ж,ал.1, изр. ЗДвП .

Предвид изложеното процесният електронен фиш като издаден при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила следва да бъде отменен.

В конкретния случай разноски се дължат в полза на жалбоподателя „Т.П.“ЕООД, в унисон с което своевременно е направено и искане за присъждането им, съпътствано с представени доказателства за реалното им извършване- л.57 – ДПЗС №132/28.10.23 г. С оглед изхода на спора, и на основание, чл.18, ал.2 вр.чл.7, ал.2,т.2 Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения размерът на платеното адвокатско възнаграждение е под минимума от 550 лв. ,а именно- 400 лв., поради което не подлежи на редуциране и заявеното в евентуалност възражение за прекомерност е неоснователно.

Така мотивиран и на осн. чл.63,ал.2,т.1 вр.ал.1 ЗАНН, Б.кият районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на имуществена санкция № *****, издаден от МРРБ Агенция „Пътна инфраструктура“, с който за нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата и на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. с ал.3 вр. с чл. 179, ал. 3б ЗДвП на „Т.П.“ЕООД с ЕИК:***** е наложена "Имуществена санкция" в размер на 2500 лева.

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" гр. София да заплати на „Т.П.“ЕООД с ЕИК:***** направените в производството пред настоящата инстанция разноски в размер на 400 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Б. в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси

Съдия при Районен съд – Б.: _____